การศึกษาเปรียบเทียบการคำนวณกระแสลัดวงจรตามมาตรฐาน IEC60909 และ IEEE551 เพื่อการปรับตั้งรีเลย์กระแสเกิน สำหรับหม้อแปลงไฟฟ้ากำลังในสถานีไฟฟ้าย่อย

COMPARISON STUDY OF SHORT-CIRCUIT CURRENT CALCULATION ACCORDING TO IEC60909 AND IEEE551 FOR OVERCURRENT RELAY SETTING FOR POWER TRANSFORMER IN SUBSTATION

วรเวช ปั้นกระจ่าง

สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีอาคาร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ E-mail: worawech10@hotmail.com

รองศาสตราจารย์ ดร.นิตย์ เพ็ชรรักษ์

ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ E-mail: nit.pes@dpu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบขนาดกระแสลัดวงจรที่คำนวณได้ตามมาตรจานที่ต่างกันคือ มาตรจาน IEC60909 และ IEEE551 แล้วนำค่าขนาดกระแสลัดวงจรตามมาตรฐาน IEC60909 ไปกำหนดค่าการทำงานและจัดลำดับการทำงานให้สัมพันธ์กันของรีเลย์ กระแสเกินสำหรับป้องกันหม้อแปลงไฟฟ้ากำลังภายในสถานีไฟฟ้าย่อยขนาดพิกัด 30/40/50 เอ็มวีเอ ทั้งหมด 3 กรณีศึกษาดังนี้ (1) หม้อแปลงแบบ 2 ขดลวด 115-22 เควี Dyn1 (2) หม้อแปลงแบบ 3 ขดลวด 115-22 เควี YNyn0(d1) และ (3) หม้อแปลงแบบ 3 ขดลวด 115-33 เควี YNyn0(d1) หลังจากนั้นตรวจสอบเวลาการทำงาน ฟังก์ขันการทำงานและการจัดลำดับการทำงานของรีเลย์ กระแสเกิน จากผลการศึกษาพบว่าโดยทั่วไปขนาดกระแสลัดวงจรแบบ IEC60909 จะมีขนาดมากกว่าค่าขนาดกระแสลัดวงจร IEEE551 อยู่ประมาณ 3-10% เนื่องมาจากผลของแฟคเตอร์ตัวประกอบเพื่อปรับค่าอิมพีแดนซ์ ในกรณีที่ใช้ค่ากระแสลัดวงจรแบบ IEC60909 ในการตรวจสอบ พบว่าการทำงานของรีเลย์กระแสเกินเป็นไปตามที่ได้ออกแบบไว้ ในกรณีที่ใช้ค่ากระแสลัดวงจรแบบ IEEE551 ในการตรวจสอบพบว่า โดยทั่วไปเวลาการทำงานจะช้ากว่าอยู่เล็กน้อย ในกรณีเกิดลัดวงจรตาม IEC60909 บริเวณใกล้กับวงจรจ่ายไฟออก ระบบจำหน่ายภายในสถานีไฟฟ้าย่อย รีเลย์กระแสเกินบริเวณ outgoing จะสั่งปลดเซอร์กิตเบรกเกอร์ให้เปิดวงจรออกไปเลย ไม่มีการสั่งปิดกลับเองแบบอัตโนมัติตามฟังก์ชันแบบปลดวงจรทันทีทันใด (0.05-0.08 s) ตามที่ได้ออกแบบไว้ เพื่อความปลอดภัยของ อุปกรณ์และบุคคลที่อยู่ภายในสถานีไฟฟ้าเนื่องจากขนาดกระแสลัดวงจรที่เกิดขึ้นมีค่ามาก แต่หากขนาดกระแสลัดวงจรมีค่าตาม IEEE551 รีเลย์กระแสเกินจะสั่งปลดเซอร์กิตเบรกเกอร์ให้เปิดวงจรออก (0.19 - 0.35 s) แล้วสั่งปิดกลับเองแบบอัตโนมัติเนื่องจากกระแสลัดวงจร แบบ IEEE551 มีขนาดน้อยกว่าค่าที่ตั้งไว้ให้ทำงานทันทีทันใด รีเลย์กระแสเกินนั้นจึงทำงานด้วยพังก์ขันแบบเวลาผกผัน จึงทำงานไม่ตรงกับที่ออกแบบไว้

คำสำคัญ : มาตรฐาน IEC60909 มาตรฐาน IEEE551 รีเลย์กระแสเกิน กระแสลัดวงจร

ABSTRACT

The purpose of this research is to compare the magnitudes of short-circuit (SC) currents calculated according to IEC60909 and IEEE551 standards. Time setting and time co-ordination of overcurrent (o/c) relays used for protecting power transformer in substation are based on IEC60909 SC currents. Then, verification of relay operation is performed in case of IEC60909 and IEEE551 SC currents. There are 3 cases, Case 1: Two windings power transformer 115-22 kV Dyn1, Case 2: Three windings power transformer 115-22 kV YNyn0 (d1), and Case 3: Three windings power transformer 115-33 kV YNynO(d1). The simulation results have shown that the IEC60909 SC currents are approximately 3-10% higher than the IEEE551 SC currents in most cases. In some special case, the voltage during fault is 1.05 p.u. whereas source impedance is the maximum value; the IEEE551 SC currents are slightly higher than IEC60909 SC currents, 0.3-1.7%. The differences are due to the transformer impedance correction factor used in IEC60909 and voltage magnitude during fault used in IEEE551, 0.95-1.05 p.u. In PEA substations, overcurrent protection system is based on IEC60909 SC currents. The relay operation and co-ordination conform to the relay time setting and coordination as designed when IEC60909 SC currents are injected. However, they are different when IEEE551 SC currents are injected instead. In most cases, IEEE551 SC currents are less than those of IEC60909. These result in longer operation time in most cases. In some cases, 1.05 p.u. voltages during fault and maximum value of source impedance, the IEEE551 SC currents are 0.3-1.7% slightly higher than the IEC60909 SC currents and protection relay will operate as designed. In some special cases, relay operates in different mode. The o/c relay at outgoing feeder would operate instantaneously (0.05-0.08 s) if IEC60909 SC currents are injected. It is designed for outgoing o/c relay to operate instantaneously for safety reason for staff and equipment in substations. However, the outgoing o/c relay will operate in inverse time mode (0.19-0.35 s) and it will reclose automatically if IEEE551 SC currents are injected instead of IEC60909 SC currents. Relay operation at outgoing feeder will not operate as designed. It may cause risk and damage in substations.

KEYWORDS: IEC60909 Std., IEEE551 Std., Overcurrent Relay, Shorted-Circuit Current

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้ามีเป็นจำนวนมาก ทั้งในภาคอุตสาหกรรม รัฐและเอกชนรวมถึงบ้านเรือนที่อยู่อาศัย ทั่วไป อาคาร โรงงานอุตสาหกรรม ฯลฯ ล้วนแล้วแต่ต้องใช้พลังงาน ไฟฟ้าทั้งในชีวิตประจำวันและการประกอบธุรกิจ กิจการต่างๆ ในแต่ละสถานที่ อาคารและหน่วยงานต่างๆ ต่างต้องการพลังงาน ไฟฟ้าที่มีคุณภาพและได้รับในปริมาณที่ต้องการอย่างต่อเนื่องตาม ความจำเป็น ในระบบไฟฟ้ากำลังประกอบด้วยระบบผลิตไฟฟ้า ระบบส่งจ่ายไฟฟ้าและระบบจำหน่ายไฟฟ้า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) มีสถานีไฟฟ้าเป็นจำนวนมากซึ่งประกอบด้วยระบบผลิต

ไฟฟ้าขนาดเล็ก ระบบส่งจ่ายไฟฟ้าและระบบจำหน่ายไฟฟ้า ให้กับผู้ใช้ไฟ สถานีไฟฟ้าที่จ่ายไฟในระบบจำหน่ายให้กับผู้ใช้ไฟ ส่วนใหญ่ก็จะมีหม้อแปลงไฟฟ้ากำลังจ่ายพลังงานไฟฟ้าให้กับผู้ใช้ไฟ เมื่อเกิดมีสิ่งผิดปรกติเกิดขึ้นในระบบไฟฟ้า เช่น การเกิด การลัดวงจรขึ้นมาในระบบไฟฟ้า การป้องกันระบบไฟฟ้าที่ดี อุปกรณ์ป้องกันจะต้องทำงานและแยกส่วนที่ผิดปรกตินั้นออกจาก ส่วนที่จ่ายไฟปรกติอยู่ เพื่อที่ส่วนที่จ่ายไฟปรกติอยู่นั้นยังคง สามารถจ่ายหรือรับพลังงานไฟฟ้าได้อย่างเดิมอย่างต่อเนื่อง

ประสิทธิ์ พิทยพัฒน์ (2548) สุชาติ ปรีชาธร (2555) และสุขาติ ปรีชาธร (2556) ในส่วนระบบไฟฟ้าที่ผิดปรกติก็ต้องทำ

การตรวจสคบ และแก้ไขให้ใช้ได้เหมือนเดิมและนำกลับเข้ามา เชื่อมต่อกับระบบไฟฟ้าที่ปรกติและจ่ายไฟได้อย่างต่อเนื่องอย่างเดิม โดยเร็ว สำหรับ กฟภ.ได้กำหนดให้ใช้ค่ากระแสลัดวงจรตาม มาตรจาน IEC60909 นำมาใช้ออกแบบระบบไฟฟ้าต่างๆ ภายใน สถานีไฟฟ้า รวมถึงการปรับตั้งและกำหนดค่าการทำงานของ อุปกรณ์ป้องกันกระแสเกิน และการจัดลำดับการทำงานของอุปกรณ์ ป้องกันให้ทำงานสัมพันธ์ด้วย เนื่องจากมาตรฐานเกี่ยวกับ การคำนวณกระแสลัดวงจรที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายและมีความ น่าเชื่อถือ คือ มาตรฐาน IEC60909 และมาตรฐาน IEEE551 ซึ่งมาตรจาน IEC60909 นิยมใช้กันในประเทศทางยุโรป ส่วนมาตรฐาน IEEE551 นิยมใช้กันในประเทศสหรัฐอเมริกา และแคนาดา

โดยค่าขนาดกระแสลัดวงจรที่คำนวณได้ตามมาตรฐาน ทั้งสองนั้นอาจจะมีค่าขนาดที่เท่ากันหรือแตกต่างกันได้ เนื่องจาก ตามมาตรฐาน IEC60909 จะใช้แฟคเตอร์ตัวประกอบสำหรับ หม้อแปลงไฟฟ้าในการปรับค่าอิมพีแดนซ์ ส่วนมาตรฐาน IEEE551 ไม่มีการใช้แฟกเตอร์ตัวประกอบและให้ใช้แรงดันในการคำนวณ ตามขนาดจริงขณะเกิดลัดวงจรและในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ทาง วิศวกรรมที่ใช้คำนวณกระแสลัดวงจรในปัจจุบันสามารถเลือก คำนวณตามมาตรฐาน IEC60909 หรือ IEEE551 ก็ได้ หากค่า กระแสลัดวงจรที่คำนวณได้และนำไปใช้งานในการกำหนดค่า การทำงานของรีเลย์กระแสเกินและจัดลำดับการทำงานของรีเลย์ กระแสเกินนั้นไม่ถูกต้องและเหมาะสม อาจจะส่งผลต่อเวลา การทำงาน ฟังก์ชันการทำงานและการจัดลำดับการทำงาน ทำให้เกิดไฟฟ้าดับเป็นบริเวณกว้างและไฟดับเป็นเวลานาน รวมทั้ง อาจจะส่งผลต่อความเสียหายของหม้อแปลงไฟฟ้ากำลังภายใน สถานีไฟฟ้าได้

สำหรับ กฟภ. ได้ใช้มาตรฐาน IEC ในการออกแบบ ระบบป้องกันกระแสลัดวงจรในสถานีไฟฟ้าย่อย แต่ขนาดกระแส ลัดวงจรที่เกิดขึ้นจริงอาจแตกต่างจากที่คำนวณไว้ ดังที่กล่าวไว้แล้ว จึงอาจทำให้ระบบป้องกันไม่ได้ทำงานตามที่ออกแบบไว้ งานวิจัย นี้จึงต้องการศึกษาการทำงานของระบบป้องกันเมื่อขนาดกระแส ลัดวงจรมีค่าเท่ากับค่าที่คำนวณจากมาตรฐาน IEEE โดยใช้ค่า ที่คำนวณจากมาตรฐาน IEC ตั้งค่าทำงาน

อริยะ เมธเศรษฐ์ (2544) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การวิเคราะห์กระแสลัดวงจรเพื่อใช้ปรับตั้งและเลือกค่าพิกัดของ อุปกรณ์ป้องกัน และพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อคำนวณ กระแสลัดวงจรตามมาตรจาน IEC60909 ค่ากระแสลัดวงจร ที่คำนวณได้นั้นสามารถนำไปพิจารณาการเลือกพิกัดของอุปกรณ์ ป้องกันและการปรับตั้งค่าการทำงานของอุปกรณ์ป้องกันกระแสเกิน โดยในการศึกษาได้อธิบายและแสดงวิธีการคำนวณกระแสลัดวงจร ตามมาตรฐาน IEC60909

ประสิทธิ์ พิทยพัฒน์ (2555) ได้อธิบายถึงวิธีการคำนวณ หาค่าขนาดกระแสลัดวงจรและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเมื่อเกิด การลัดวงจรขึ้นมา รวมทั้งอธิบายเกี่ยวกับการคำนวณหาค่ากระแส ลัดวงจรตามมาตรฐาน IEC60909 พร้อมแสดงตัวอย่างการคำนวณ ค่ากระแสลัดวงจร

Knight (1991) มีการเปรียบเทียบกระบวนการคำนวณ กระแสลัดวงจรตามมาตรจุาน IEEE และ IEC พบว่ากระบวนการ คำนวณตามมาตรฐาน IEC มีความซับซ้อนมากกว่า

Schlabbach (2005) ได้อธิบายถึงพื้นฐานวิธีการคำนวณ หาค่ากระแสลัดวงจรและการคำนวณค่ากระแสลัดวงจรตามมาตรฐาน IEC60909 พร้อมทั้งแสดงตัวอย่างประกอบเกี่ยวกับการคำนวณ หาค่ากระแสลัดวงจร

Luiz and Rangel (2013) ในประเทศบราซิลมีการใช้ มาตรฐานด้านไฟฟ้าจาก 2 มาตรฐานคือ IEEE และ IEC จึงมีการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างและความคล้ายคลึงของ สองมาตรฐานนี้โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อตู้ MV Switchgear

จากความสำคัญของการนำค่าขนาดกระแสลัดวงจร ไปใช้ในการออกแบบระบบป้องกันกระแสเกินสำหรับหม้อแปลง ไฟฟ้ากำลัง หากนำขนาดกระแสลัดวงจรที่ได้มาจากการคำนวณ ตามมาตรฐาน IEC60909 ไปใช้ปรับตั้งและกำหนดค่าการทำงาน ของอุปกรณ์ป้องกันกระแสเกินและจัดลำดับการทำงานให้สัมพันธ์ กันระหว่างอุปกรณ์ป้องกันในระบบแล้ว เมื่อเกิดการลัดวงจรขึ้น ในระบบ ขนาดกระแสลัดวงจรอาจแตกต่างจากค่า ที่คำนวณไว้ ในตอนแรก (ตามมาตรฐาน IEC60909) และเป็นไปได้ว่าขนาด กระแสลัดวงจรอาจมีความเหมาะสมกว่าหากคำนวณตามมาตรฐาน IEEE551 หากเป็นเช่นนั้นแล้ว ระบบป้องกันกระแสเกินของ กฟภ. ยังทำงานได้ตามที่ออกแบบไว้หรือไม่ บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบการทำงาน ของระบบป้องกันกระแสเกินที่ปรับตั้งค่า การทำงานของอุปกรณ์ป้องกันกระแสเกินโดยใช้ค่ากระแสลัดวงจร ตามมาตรจาน IEC60909 และกระแสลัดวงจรที่ใช้ตรวจสอบได้จาก การคำนวณตามมาตรฐาน IEEE551

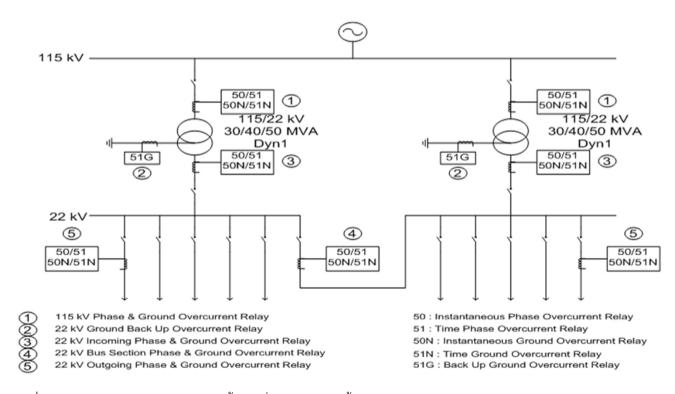
International Flectrotechnical Commission (IFC) (2001) ได้มีมาตรฐาน IEC60909 แนะนำเกี่ยวกับการคำนวณหา ค่ากระแสลัดวงจรในระบบไฟฟ้าใช้ได้ทั้งระดับแรงดันต่ำและแรงดันสูง สำหรับระบบไฟฟ้าที่มีแรงดันตั้งแต่ 500 เควีขึ้นไปจะต้องมี การพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ มาตรจานนี้ใช้สำหรับคำนวณได้ทั้ง กระแสลัดวงจรแบบสมดุลและแบบไม่สมดุล มาตรฐานอธิบาย รายละเอียดของคำนิยามของค่ากระแสลัดวงจรแบบต่างๆ ที่เกิดขึ้นรวมทั้งแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการคำนวณ กระแส ลัดวงจรที่สามารถถูกกำเนิดและไหลมาจากอุปกรณ์ไฟฟ้าต่างๆ เช่น มคเตอร์ คาปาซิเตอร์ รวมไปถึงคอนเวอร์เตอร์

The Institute of Electrical and Electronics Engineers, Inc. (IEEE) (2006) ได้มีมาตรฐาน IEEE551 แนะนำเกี่ยวกับการคำนวณหาค่ากระแสลัดวงจรในระบบไฟฟ้าของ โรงงานอตสาหกรรม บริษัท รวมไปถึงโรงจักรไฟฟ้าและสามารถ นำไปใช้ในการคำนวณหาค่าขนาดกระแสลัดวงจรภายในสถานีไฟฟ้า ได้ด้วย มาตรฐานได้กล่าวถึงพื้นฐานและหลักการรวมไปถึง เทคนิคในการคำนวณหาค่ากระแสลัดวงจรตามวิธีและหลักการ

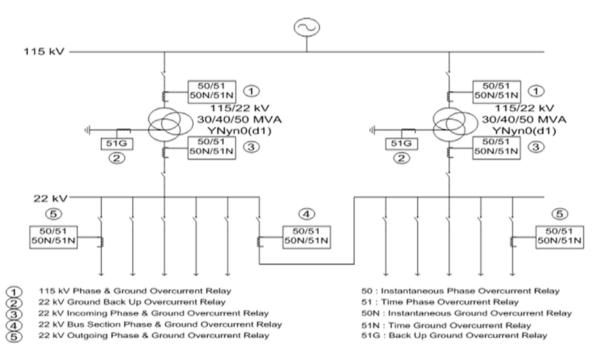
ทางวิศวกรรมไฟฟ้า รวมถึงความสำคัญที่จำเป็นต้องคำนวณหาค่า ขนาดกระแสลัดวงจรและผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อเกิดการลัด วงจรหรือมีกระแสลัดวงจรขนาดสูงไหลผ่านอุปกรณ์และระบบไฟฟ้า

วิธีดำเนินการวิจัย

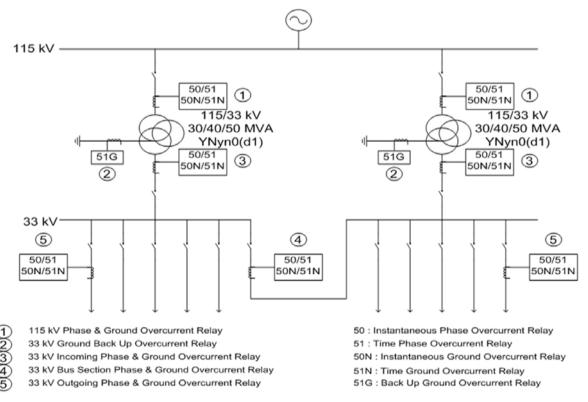
การปรับตั้งค่าการทำงานของอุปกรณ์ป้องกันกระแสเกิน และการจัดลำดับการทำงานของอุปกรณ์ป้องกันดังกล่าวให้ ทำงานเหมาะสมและสัมพันธ์กันเพื่อป้องกันความเสียหายต่อ หม้อแปลงไฟฟ้ากำลังภายในสถานีไฟฟ้าย่อยรวมถึงระบบจำหน่าย ไฟฟ้า ดังแสดงในภาพที่ 1-3 ซึ่งภาพที่ 1 เป็นหม้อแปลงไฟฟ้า กำลังที่ใช้ในภาคเหนือและภาคกลาง ภาพที่ 2 เป็นหม้อแปลง ไฟฟ้ากำลังที่ใช้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาพที่ 3 เป็นหม้อแปลงไฟฟ้ากำลังที่ใช้ในภาคใต้โดยนำหลักการวิธีการ คำนวณค่ากระแสลัดวงจรตามมาตรฐาน IEC60909 และ IEEE551 เข้ามาช่วยในการวิจัย และใช้โปรแกรมทางวิศวกรรม คือ โปรแกรม CAPE มาใช้ในการคำมากและแสดงผลการทำงานของระบบ ป้องกัน

ภาพที่ 1 ไดอะแกรมเส้นเดียวของสถานีไฟฟ้าย่อยที่มีหม้อแปลงไฟฟ้ากำลังขนาดพิกัด 30/40/50 เอ็มวีเอ แรงดัน 115/22 เควี เวคเตอร์กรุ๊ป Dyn1

ภาพที่ 2 ไดอะแกรมเส้นเดียวของสถานีไฟฟ้าย่อยที่มีหม้อแปลงไฟฟ้ากำลังขนาดพิกัด 30/40/50 เอ็มวีเอ แรงดัน 115/22 เควี เวคเตอร์กรุ๊ป YNyn0(d1)

ภาพที่ 3 ไดอะแกรมเส้นเดียวของสถานีไฟฟ้าย่อยที่มีหม้อแปลงไฟฟ้ากำลังขนาดพิกัด 30/40/50 เอ็มวีเอ แรงดัน 115/33 เควี เวคเตอร์กรุ๊ป YNyn0(d1)

ขั้นตอนในการวิจัย

- 1. คำนวณค่าขนาดกระแสลัดวงจรตามมาตรฐาน IEC60909
- 2. กำหนดค่าการทำงานของรีเลย์กระแสเกินและ จัดลำดับการทำงาน ให้สัมพันธ์กันโดยพิจารณาใช้ค่าขนาด กระแสลัดวงจรที่คำนวณได้ตามมาตรจาน IEC60909
- 3. คำนวณค่าขนาดกระแสลัดวงจรตามมาตรฐาน IEEE551
- 4. เปรียบเทียบและวิเคราะห์ผลของการทำงานของ รีเลย์ป้องกันกระแสเกินและการจัดลำดับการทำงานของอุปกรณ์ ป้องกันดังกล่าวทั้งในกรณีที่มีการใช้ค่าขนาดกระแสลัดวงจรตาม มาตรจาน IEC60909 และ IEEE551
- 5. สรุปผลการศึกษาการทำงานของรีเลย์ป้องกัน กระแสเกินและการจัดลำดับการทำงานของรีเลย์ป้องกันดังกล่าว

ผลการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาขนาดกระแสลัดวงจรตามมาตรฐาน IEC60909 และ IEEE551 ที่หม้อแปลงมีจำนวนขดลวดและการต่อ ขดลวดแตกต่างกัน และขนาดแรงดัน ณ จุดเกิดความผิดพร่อง แตกต่างกัน และมี Source Impedance แตกต่างกัน แล้วศึกษา การทำงานของรีเลย์กระแสเกินด้านเฟสและกราวด์ ผลการวิจัย พาเว่า

1. ขนาดกระแสลัดวงจรทั้งแบบลัดวงจรสามเฟส และแบบลัดวงจรเฟสเดียวลงดิน ขนาดกระแสลัดวงจรที่คำนวณ ตามมาตรฐาน IEC60909 และ IEEE551 ได้แสดงไว้ในตารางที่ 1-3 ในกรณีหม้อแปลงที่มีจำนวนขดลวดและการต่อขดลวด ที่แตกต่างกัน โดยใช้ค่า Source Impedance ของ กฟภ. ในปัจจุบัน

ตารางที่ 1 ค่ากระแสลัดวงจรสำหรับหม้อแปลงแบบ 2 ขดลวด แรงดัน 115-22 เควี เวคเตอร์กรุ๊ป Dyn1 30/40/50 เอ็มวีเอ

	มาตรฐาน	ค่าขนาดกระแสลัดวงจร			
กรณีศึกษา		IEC		IEEE	
Source Impedance	Prefault Voltage (pu)	3 Phase (A)	SLG (A)	3 Phase (A)	SLG (A)
	$V_{th} = 0.95$	11,547	11,547	9,972	9,972
$Z_s = 0 pu$	$V_{th} = 1.00$	11,547	11,547	10,496	10,496
	$V_{th} = 1.05$	11,547	11,547	11,021	11,021
Z _{min} = 0.0167 pu	$V_{th} = 0.95$	10,762	11,010	9,351	9,548
	$V_{th} = 1.00$	10,762	11,010	9,844	10,050
	$V_{th} = 1.05$	10,762	11,010	10,335	10,552
Z _{max} = 0.4108 pu	$V_{th} = 0.95$	4,132	5,263	3,791	4,783
	$V_{th} = 1.00$	4,132	5,263	3,990	5,035
	$V_{th} = 1.05$	4,132	5,263	4,190	5,287

ตารางที่ 2 ค่ากระแสลัดวงจรสำหรับหม้อแปลงแบบ 3 ขดลวด แรงดัน 115-22 เควี เวคเตอร์กรุ๊ป YNyn0(d1)

	มาตรฐาน	ค่าขนาดกระแสลัดวงจร			
กรณีศึกษา		IEC		IEEE	
Source Impedance	Prefault Voltage (pu)	3 Phase (A)	SLG (A)	3 Phase (A)	SLG (A)
	$V_{th} = 0.95$	11,547	14,784	9,972	12,848
Z _s = 0 pu	$V_{th} = 1.00$	11,547	14,784	10,496	13,525
	$V_{th} = 1.05$	11,547	14,784	11,021	14,201
Z _{min} = 0.0474 pu	$V_{th} = 0.95$	9,589	12,275	8,411	10,855
	$V_{th} = 1.00$	9,589	12,275	8,854	11,426
	$V_{th} = 1.05$	9,589	12,275	9,296	11,997
Z _{max} = 0.4028 pu	$V_{th} = 0.95$	4,183	5,713	3,836	5,258
	$V_{th} = 1.00$	4,183	5,713	4,037	5,535
	$V_{th} = 1.05$	4,183	5,713	4,239	5,811

ตารางที่ 3 ค่ากระแสลัดวงจรสำหรับหม้อแปลงแบบ 3 ขดลวด แรงดัน 115-33 เควี เวคเตอร์กรุ๊ป YNyn0(d1)

	มาตรฐาน	ค่าขนาดกระแสลัดวงจร			
กรณีศึกษา		IEC		IEEE	
Source Impedance	Prefault Voltage (pu)	3 Phase (A)	SLG (A)	3 Phase (A)	SLG (A)
	$V_{th} = 0.95$	7,698	9,838	6,648	8,565
Z _s = 0 pu	$V_{th} = 1.00$	7,698	9,838	6,997	9,016
	$V_{th} = 1.05$	7,698	9,838	7,347	9,467
Z _{min} = 0.0423 pu	$V_{th} = 0.95$	6,505	8,414	5,698	7,414
	$V_{th} = 1.00$	6,505	8,414	5,997	7,804
	$V_{th} = 1.05$	6,505	8,414	6,297	8,195
Z _{max} = 0.2559 pu	$V_{th} = 0.95$	3,642	4,954	3,304	4,498
	$V_{th} = 1.00$	3,642	4,954	3,478	4,735
	$V_{th} = 1.05$	3,642	4,954	3,652	4,972

2. การทำงานของรีเลย์กระแสเกินด้านเฟส และกราวด์ การศึกษาการทำงานของรีเลย์กระแสเกินด้านเฟส และกราวด์ จะแบ่งเป็น 3 กรณีตามชนิดของหม้อแปลง โดยการศึกษานี้เป็นการจำลองระบบไฟฟ้าและหม้อแปลงไฟฟ้ากำลัง แสดงในภาพที่ 4-6

โดยที่

Curve 8: 50/51N 115 kV incoming, 51N_IEC

R1: Transformer Thermal Damage Curve

R2: Mechanical Damage Curve

R3: Transformer Inrush Curve

สำหรับรีเลย์กระแสเกินด้านเฟส สำหรับรีเลย์กระแสเกินด้านกราวด์ Curve 1: 50/51 outgoing, 51 IEC Curve 1: 50/51N outgoing, 51N IEC Curve 2: 50/51 outgoing, 50_IEC Curve 2: 50/51N outgoing, 50N_IEC Curve 3: 50/51 bus section, 51_IEC Curve 3: 50/51N bus section, 51N_IEC Curve 4: 50/51N bus section, 50N_IEC Curve 4: 50/51 bus section, 50_IEC Curve 5: 50/51 incoming, 51 IEC Curve 5: 50/51N incoming, 51N IEC Curve 6: 50/51 incoming, 50_IEC Curve 6: 50/51N incoming, 50N_IEC Curve 7: 50/51 115 kV incoming, 51 IEC Curve 7: 51N ground backup, 51N IEC **กรณีที่** 1 อิมพีแดนซ์ของแหล่งกำเนิดไฟฟ้าสมมูลและค่า Driving Point มีค่าเป็นศูนย์ หม้อแปลงไฟฟ้ากำลังแบบ 2 ขดลวด แรงดัน 115-22 kV เวคเตอร์กรุ๊ป Dyn1

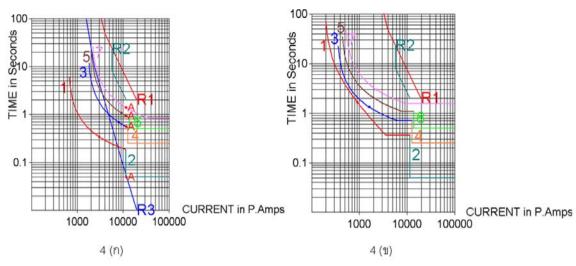
ภาพที่ 4 (ก) แสดงการจัดลำดับการทำงานของรีเลย์ กระแสเกินด้านเฟส ส่วนภาพที่ 4 (ข) แสดงการจัดลำดับ การทำงานของรีเลย์กระแสเกินด้านกราวด์ โดยมีการจัดเรียงลำดับ การทำงานของรีเลย์กระแสเกินจากรีเลย์กระแสเกินด้านจ่ายไฟ ออกระบบจำหน่าย รีเลย์ป้องกันกระแสเกินในส่วนของบัส รีเลย์ ป้องกันกระแสเกินด้านทุติยภูมิและปจุมภูมิของหม้อแปลงไฟฟ้า แบบ 2 ขดลวด แรงดัน 115-22 kV เวคเตอร์กรุ๊ป Dyn1

ตารางที่ 4 เวลาการทำงานของรีเลย์กระแสเกินด้านเฟสแต่ละตำแหน่งกรณีเกิดการลัดวงจรไฟฟ้าแบบสามเฟส สำหรับหม้อแปลงแบบ 2 ขดลวด แรงดัน 115-22 เควี เวคเตอร์กรุ๊ป Dyn1 กรณีอิมพีแดนซ์ของแหล่งกำเนิดไฟฟ้าสมมูลและค่า Driving Point มีค่าเป็นศูนย์

กระแสลัดวงจร	IEC	IEEE
ตำแหน่งรีเลย์	(11,547 A)	(10,496 A)
115 kV Incoming	1.40 วินาที	1.48 วินาที
22 kV Incoming	0.93 วินาที	0.99 วินาที
22 kV Bus Section	0.56 วินาที	0.59 วินาที
22 kV Outgoing	0.05 วินาที	0.19 วินาที

ตารางที่ 5 เวลาการทำงานของรีเลย์กระแสเกินด้านกราวด์แต่ละตำแหน่งกรณีเกิดการลัดวงจรไฟฟ้าแบบหนึ่งเฟสลงดินสำหรับ หม้อแปลงแบบ 2 ขดลวด แรงดัน 115-22 เควี เวคเตอร์กรุ๊ป Dyn1 กรณีอิมพีแดนซ์ของแหล่งกำเนิดไฟฟ้าสมมูล และค่า Driving Point มีค่าเป็นศูนย์

กระแสลัดวงจร	IEC	IEEE
ตำแหน่งรีเลย์	(11,547 A)	(10,496 A)
22 kV Ground Backup	1.56 วินาที	1.56 วินาที
22 kV Incoming	1.09 วินาที	1.09 วินาที
22 kV Bus Section	0.70 วินาที	0.70 วินาที
22 kV Outgoing	0.05 วินาที	0.36 วินาที

ภาพที่ 4 การจัดลำดับการทำงานของรีเลย์กระแสเกินด้านเฟสและกราวด์ตามลำดับ กรณีใช้กระแสลัดวงจร IEC60909 ในการกำหนดค่าการทำงานสำหรับป้องกันหม้อแปลงไฟฟ้าแบบ 2 ขดลวด แรงดัน 115-22 kV เวคเตอร์กรุ๊ป Dyn1

กรณีที่ 2 อิมพีแดนซ์ของแหล่งกำเนิดไฟฟ้าสมมูลและค่า Driving Point มีค่าน้อยที่สุด หม้อแปลงไฟฟ้ากำลังแบบ 3 ขดลวด แรงดัน 115-22 kV เวคเตอร์กรุ๊ป YNyn0(d1)

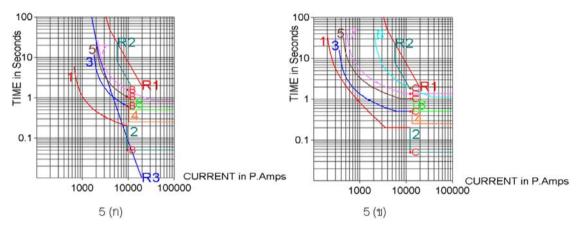
ภาพที่ 5 (ก) แสดงการจัดลำดับการทำงานของรีเลย์ กระแสเกินด้านเฟส ส่วนภาพที่ 5 (ข) แสดงการจัดลำดับ การทำงานของรีเลย์กระแสเกินด้านกราวด์ โดยมีการจัดเรียงลำดับ การทำงานของรีเลย์กระแสเกินจากรีเลย์กระแสเกินด้านจ่ายไฟ ออกระบบจำหน่าย รีเลย์ป้องกันกระแสเกินในส่วนของบัส รีเลย์ ป้องกันกระแสเกินด้านทุติยภูมิและปฐมภูมิของหม้อแปลงไฟฟ้าแบบ 3 ขดลวด แรงดัน 115-22 kV เวคเตอร์กรุ๊ป YNyn0(d1)

เวลาการทำงานของรีเลย์กระแสเกินด้านเฟสแต่ละตำแหน่งกรณีเกิดการลัดวงจรไฟฟ้าแบบสามเฟสสำหรับหม้อแปลง แบบ 3 ขดลวด แรงดัน 115-22 เควี เวคเตอร์กรุ๊ป YNyn0(d1) กรณีอิมพีแดนซ์ของแหล่งกำ เนิดไฟฟ้าสมมูล และค่า Driving Point มีค่าน้อยที่สุด

กระแสลัดวงจร	IEC	IEEE
ตำแหน่งรีเลย์	(9,589 A)	(8,854 A)
115 kV Incoming	1.56 วินาที	1.65 วินาที
22 kV Incoming	1.04 วินาที	1.09 วินาที
22 kV Bus Section	0.61 วินาที	0.64 วินาที
22 kV Outgoing	0.05 วินาที	0.20 วินาที

ตารางที่ 7 เวลาการทำงานของรีเลย์กระแสเกินด้านกราวด์แต่ละตำแหน่งกรณีเกิดการลัดวงจรไฟฟ้าแบบหนึ่งเฟสลงดินสำหรับ หม้อแปลงแบบ 3 ขดลวด แรงดัน 115-22 เควี เวคเตอร์กรุ๊ป YNyn0(d1) กรณีอิมพีแดนซ์ของแหล่งกำเนิดไฟฟ้าสมมูล และค่า Driving Point มีค่าน้อยที่สุด

กระแสลัดวงจร	IEC	IEEE
ตำแหน่งรีเลย์	(12,275 A)	(11,426 A)
115 kV Ground Incoming	1.83 วินาที	1.97 วินาที
22 kV Ground Backup	1.36 วินาที	1.36 วินาที
22 kV Incoming	1.02 วินาที	1.02 วินาที
22 kV Bus Section	0.49 วินาที	0.49 วินาที
22 kV Outgoing	0.05 วินาที	0.19 วินาที

ภาพที่ 5 การจัดลำดับการทำงานของรีเลย์กระแสเกินด้านเฟสและกราวด์ตามลำดับ กรณีใช้กระแสลัดวงจร IEC60909 ในการกำหนดค่าการทำงานสำหรับป้องกันหม้อแปลงไฟฟ้าแบบ 3 ขดลวด แรงดัน 115-22 kV เวคเตอร์กรุ๊ป YNyn0(d1)

กรณีที่ 3 อิมพีแดนซ์ของแหล่งกำเนิดไฟฟ้าสมมูล และค่า Driving Point มีค่ามากที่สุด หม้อแปลงไฟฟ้ากำลังแบบ 3 ขดลวด แรงดัน 115-33 kV เวคเตอร์กรุ๊ป YNyn0(d1)

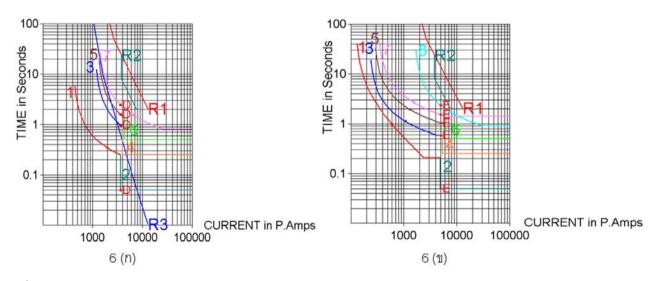
ภาพที่ 6 (ก) แสดงการจัดลำดับการทำงานของรีเลย์ กระแสเกินด้านเฟส ส่วนภาพที่ 6 (ข) แสดงการจัดลำดับ การทำงานของรีเลย์กระแสเกินด้านกราวด์ โดยมีการจัดเรียงลำดับ การทำงานของรีเลย์กระแสเกินจากรีเลย์กระแสเกินด้านจ่ายไฟ ออกระบบจำหน่าย รีเลย์ป้องกันกระแสเกินในส่วนของบัส รีเลย์ป้องกันกระแสเกินด้านทุติยภูมิและปฐมภูมิของหม้อแปลง ไฟฟ้าแบบ 3 ขดลวด แรงดัน 115-33 kV เวคเตอร์กรุ๊ป YNyn0(d1)

ตารางที่ 8 เวลาการทำงานของรีเลย์กระแสเกินด้านเฟสแต่ละตำแหน่งกรณีเกิดการลัดวงจรไฟฟ้าแบบสามเฟสสำหรับหม้อแปลง แบบ 3 ขดลวด แรงดัน 115-33 เควี เวคเตอร์กรุ๊ป YNyn0(d1) กรณีอิมพีแดนซ์ของแหล่งกำเนิดไฟฟ้าสมมูลและค่า Driving Point มีค่ามากที่สุด

กระแสลัดวงจ	IEC	IEEE
ตำแหน่งรีเลย์	(3,642 A)	(3,478 A)
115 kV Incoming	2.44 วินาที	2.55 วินาที
33 kV Incoming	1.58 วินาที	1.65 วินาที
33 kV Bus Section	0.97 วินาที	1.01 วินาที
33 kV Outgoing	0.05 วินาที	0.25 วินาที

ตารางที่ 9 เวลาการทำงานของรีเลย์กระแสเกินด้านกราวด์แต่ละตำแหน่งกรณีเกิดการลัดวงจรไฟฟ้าแบบหนึ่งเฟสลงดินสำหรับ หม้อแปลงแบบ 3 ขดลวด แรงดัน 115-33 เควี เวคเตอร์กรุ๊ป YNyn0(d1) กรณีอิมพีแดนซ์ของแหล่งกำเนิดไฟฟ้าสมมูล และค่า Driving Point มีค่ามากที่สุด

กระแสลัดวงจร	IEC	IEEE
ตำแหน่งรีเลย์	(4,954 A)	(4,735 A)
115 kV Ground Incoming	2.36 วินาที	2.37 วินาที
33 kV Ground Backup	1.52 วินาที	1.55 วินาที
33 kV Incoming	1.04 วินาที	1.06 วินาที
33 kV Bus Section	0.59 วินาที	0.59 วินาที
33 kV Outgoing	0.05 วินาที	0.20 วินาที

ภาพที่ 6 การจัดลำดับการทำงานของรีเลย์กระแสเกินด้านเฟสและกราวด์ตามลำดับ กรณีใช้กระแสลัดวงจร IEC60909 ในการกำหนดค่าการทำงานสำหรับป้องกันหม้อแปลงไฟฟ้าแบบ 3 ขดลวด แรงดัน 115-33 kV เวคเตอร์กรุ๊ป YNyn0(d1)

อภิปรายผล

จากการวิจัยหม้อแปลงไฟฟ้าขนาด 30/40/50 เอ็มวีเอทั้ง 3 กรณีนั้น คือ (1) หม้อแปลงไฟฟ้าแบบ 2 ขดลวด แรงดัน 115/ 22 เควี เวคเตอร์กรุ๊ป Dyn1 (2) หม้อแปลงไฟฟ้าแบบ 3 ขดลวด แรงดัน 115/22 เควี เวคเตอร์กรุ๊ป YNyn0(d1) และ (3) หม้อแปลง ไฟฟ้าแบบ 3 ขดลวด แรงดัน 115/33 เควี เวคเตอร์กรุ๊ป YNyn0(d1) พบว่า (1) ขนาดกระแสลัดวงจรที่คำนวณได้ตามมาตรฐาน IEEE551 จะมีขนาดที่น้อยกว่าขนาดกระแสลัดวงจรที่คำนวณได้ตามมาตรฐาน IEC60909 อยู่ประมาณ 10% ทั้งกระแสลัดวงจรแบบสามเฟส และแบบหนึ่งเฟสลงดินในกรณีที่ค่า Source Impedance หรือ Driving Point มีค่าเป็นศูนย์, (2) ขนาดกระแสลัดวงจรที่คำนวณได้ ตามมาตรฐาน IEEE551 จะมีขนาดที่น้อยกว่าขนาดกระแสลัดวงจร ที่คำนวณได้ตามมาตรฐาน IEC60909 อยู่ประมาณ 7-8% ในกรณีที่ค่า Source Impedance หรือ Driving Point มีค่าน้อยที่สุด (3) ขนาดกระแสลัดวงจรที่คำนวณได้ตามมาตรจุาน IEEE551 จะมีขนาดที่น้อยกว่าขนาดกระแสลัดวงจรที่คำนวณได้ ตามมาตรฐาน IEC60909 อยู่ประมาณ 3-4% ในกรณีที่ค่า Source Impedance หรือ Driving Point มีค่ามากที่สุด

ขนาดกระแสลัดวงจรที่แตกต่างกันของทั้งสองมาตรฐาน นั้นมีผลมาจากแฟคเตอร์ตัวประกอบสำหรับหม้อแปลงไฟฟ้า ขนาดแรงดันขณะเกิดการลัดวงจรและค่ำ Source Impedance หรือ Driving Point

ระบบป้องกันกระแสเกินของหม้อแปลงทั้ง 3 ประเภท มีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ขนาดกระแสลัดวงจรที่คำนวณ ตามมาตรฐาน IEEE จะมีค่าน้อยกว่าค่าที่ได้จากมาตรฐาน IEC จึงมีผลทำให้รีเลย์ป้องกันกระแสเกินบริเวณ outgoing มีการสั่ง ทริปเซอร์กิตเบรกเกอร์และปิดกลับแบบอัตโนมัติ ยกเว้นกรณีของ แรงดันขณะเกิดการลัดวงจรมีค่าเท่ากับ 1.05 p.u. และค่า Source Impedance มีค่ามากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากโดยทั่วไปกระแสลัดวงจรตามมาตรจาน IEC $(I_{SC,IEC})$ มีค่ามากกว่ากระแสลัดวงจรตามมาตรฐาน IEEE $(I_{SC,IEEE})$ อยู่ 3-10% ในการออกแบบระบบป้องกันกระแส เกินที่ใช้ค่า เ เป็นตัวกำหนดการทำงานของรีเลย์กระแสเกิน หากกระแส ลัดวงจรที่เกิดขึ้นจริงมีค่าตาม I_{sc., IEEE} ซึ่งมีค่าน้อยกว่า I_{sc., IEC} จะมีผลทำให้รีเลย์กระแสเกินทำงานข้ากว่า ที่ได้ออกแบบไว้ และในกรณีเกิดลัดวงจรบริเวณ outgoing จะเกิดปัญหาที่รีเลย์ ทำงานสั่งเซอร์กิตเบรกเกอร์ปิดกลับอัตโนมัติ ทั้งๆ ที่ออกแบบ ให้ทำงานแบบทริปแล้วไม่มีการปิดกลับ

ดังนั้น จึงควรทำการศึกษาต่อไป โดยทำการคำนวณ กระแสลัดวงจรตามมาตรจานทั้งสอง นำมาเปรียบเทียบกันแล้ว เลือกใช้ขนาดกระแสลัดวงจรที่ต่ำกว่าในการออกแบบระบบป้องกัน กระแสเกิน จากนั้นให้ศึกษาการทำงานของระบบป้องกัน เมื่อเกิดกระแสลัดวงจรจากทั้งสองมาตรฐาน

บทสรุป

ขนาดกระแสลัดวงจรที่คำนวณได้ตามมาตรจาน IEEE551 จะมีขนาดที่น้อยกว่าขนาดกระแสลัดวงจรที่คำนวณได้ตาม มาตรฐาน IEC60909 อยู่ประมาณ 10% กรณีที่ค่า Source Impedance มีค่าเป็นศูนย์, 7-8% กรณีที่ค่า Source Impedance มีค่าน้อยที่สุดและ 3-4% กรณีที่ค่า Source Impedance มีค่ามากที่สุด ขนาดกระแสลัดวงจรที่แตกต่างกัน มีผลมาจากแฟคเตอร์ตัวประกอบสำหรับหม้อแปลงไฟฟ้ากำลัง ขนาดแรงดันขณะเกิดการลัดวงจรและค่ำ Source Impedance การกำหนดค่าการทำงานและการจัดลำดับการทำงานให้สัมพันธ์ กันของรีเลย์กระแสเกินโดยใช้ค่าขนาดกระแสลัดวงจรตาม IEC60909 นั้น เมื่อเกิดการลัดวงจรขึ้นระบบรีเลย์ป้องกันทำงาน ตามที่ได้ออกแบบไว้ หากขนาดกระแสลัดวงจรเป็นไปตาม IEEE551 จะทำให้เวลาการทำงานของรีเลย์กระแสเกินด้านเฟสทำงานข้าลง ส่วนเวลาการทำงานของรีเลย์กระแสเกินด้านกราวด์จะยังคงใช้เวลา ทำงานเท่าเดิม การจัดลำดับการทำงานของรีเลย์กระแสเกิน สำหรับหม้อแปลงกรณีหากเกิดลัดวงจรตาม IEC60909 หรือ IEEE551 ยังคงสามารถทำงานได้อย่างเหมาะสมและสัมพันธ์กัน

ในกรณีเกิดลัดวงจรตาม IEC60909 บริเวณใกล้กับวงจร จ่ายไฟออกระบบจำหน่ายภายในสถานีไฟฟ้าย่อย รีเลย์กระแสเกิน บริเวณ outgoing จะสั่งปลดเซอร์กิตเบรกเกอร์ให้เปิดวงจรออก ไปเลยไม่มีการสั่งปิดกลับเองแบบอัตโนมัติเนื่องจากรีเลย์กระแส เกินนั้น ทำงานด้วยฟังก์ชันแบบปลดวงจรทันทีทันใด (0.05-0.08 s) ตามที่ได้ออกแบบไว้ เนื่องจากค่าขนาดกระแสลัดวงจรที่เกิดขึ้น มีค่ามากอาจส่งผลต่ออุปกรณ์และบุคคลที่อยู่ภายในสถานี ไฟฟ้าได้ แต่หากขนาดกระแสลัดวงจรมีค่าตาม IEEE551 รีเลย์

กระแสเกินจะสั่งปลดเซอร์กิตเบรกเกอร์ให้เปิดวงจรออก (0.19 -0.35 s) แล้วสั่งปิดกลับเองแบบอัตโนมัติเนื่องจากกระแสลัดวงจร ตาม IEEE551 มีขนาดน้อยกว่าค่าที่ตั้งไว้ให้ทำงานทันทีทันใด รีเลย์กระแสเกินนั้นจึงทำงานด้วยฟังก์ชันแบบเวลาผกผันจึงทำงาน ไม่ตรงกับที่ออกแบบไว้และอาจเกิดความเสี่ยงต่ออุปกรณ์และ บุคคลที่อยู่ภายในสถานีไฟฟ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรณีที่แรงดัน ขณะเกิดการลัดวงจรมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 p.u. และค่า Source Impedance มีค่าต่ำๆ

เอกสารอ้างอิง

- ประสิทธิ์ พิทยพัฒน์. 2548. **การป้องกันระบบไฟฟ้า**. กรุงเทพฯ: ที่สีจี พริบติ้ง
- ประสิทธิ์ พิทยพัฒน์. 2555. การคำนวณกระแสลัดวงจรตาม มาตรฐาน IEC60909. กรุงเทพฯ: วิศวกรรมสถานแห่ง ประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สุขาติ ปรีชาธร. 2555. วิศวกรรมการป้องกันระบบไฟฟ้าแรงสูง **เล่มที่ 1**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- สุขาติ ปรีชาธร. 2556. วิศวกรรมการป้องกันระบบไฟฟ้าแรงสูง **เล่มที่ 2**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- อริยะ เมธเศรษฐ์. 2544. "การวิเคราะห์กระแสลัดวงจรเพื่อใช้ปรับ ตั้งและเลือกค่าพิกัดของอุปกรณ์ป้องกัน." วิทยานิพนธ์

- ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- International Electrotechnical Commission (IEC), 2001. Short-circuit currents in three-phase a.c.systems. Geneva: IEC.
- Knight, G. 1991. Comparison of ANSI and IEC 909 short-circuit current calculation procedures. Record of Conference Industry Applications Society 38th Annual, 9-11 Sep 1991, PP.229-235.
- Luiz, F. and Rangel, E. 2013. Difference and similarities between ANSI and IEC cultures for MV assemblies. Retrieved 10 November, 2013. From http://www.eaton.com/ecm/ idcplg? IdcService=GET_File.
- Schlabbach, J. 2005. Short-circuit Currents. The Institution of Engineering and Technology, London, United Kingdom.
- The Institute of Electrical and Electronics Engineers, Inc. (IEEE), 2006. Recommended Practice for Calculating Short-Circuit in Industrial and Commercial Power Systems. New York: IEEE.

>> วรเวช ปั้นกระจาง

สำเร็จการศึกษา ปริญญาโท (วท.ม.) สาขาการจัดการเทคโนโลยีอาคาร พ.ศ. 2557 ปริญญาตรี (วศ.บ.) สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. 2544 จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปัจจุบันตำแหน่งหัวหน้าแผนกออกแบบระบบควบคุมและป้องกัน กองออกแบบสถานีไฟฟ้า การไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค

>> รองศาสตราจารย์ ดร.นิตย์ เพ็ชรรักษ์

สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาเอก (D. Eng., Doctoral of Engineering) สาขา Electrical Power System Management พ.ศ. 2549 จากสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (Asian Institute of Technology) AIT ระดับปริญญาโท (วศ.ม.) สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. 2526 จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และปริญญาตรี (วศ.บ.) สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. 2536 จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ประจำหลักสูตรวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์